

CA

NOSTRA

Setmanari d'Inca

ANY I

AB CENSURA ECLESIASTICA

Un bon periòdic es una missió perpètua a una Parroquia.—LLEÓ XIII

NÚM. 8

LA BONA MIRADA

No son els ulls corporals que ho vegin tot, sinó al contrari, tal mirada sempre té aont troppà, mentres qu'els ulls de la intel·ligència son infinits. Ells descobreixen un camp immens que no té capdellà, veyent desde'l primer moment de la creació fins a lo actual, desde la primera barraca, com a morada del homo, fins al més suntuós palau, desde un camp plè d'espines fins el més deliciós jardí; desde lo que seria sens vida nostra planeta, fins lo que es a l'actualitat. De manera que ab los ulls cluts veuen lo que no poren descobrir als materials ulls badats. Veuen l'existència de Deu ab tota la seua grandesa.

Per molt que badem els ulls no veim a Deu, perque sols els ulls de la intel·ligència son poseïdors de tant bona mirada.

Mirant les coses com se deu descobrim vida per tot, y com per tot aont hi ha vida hi ha Deu, Deu está per tot. Si examinám la vida no tan sols la veurem a simple vista ab els sers més grans de la terra, sino que mirant ab un vidre d'aument (microscopi) veurem la existència invissible de molts de sers a la terra, al ayre y l'aigua.

Aquests sers vivents mancats d'intel·ligència ens ensenyen, y duen ab lo instint el saguèll del creador.

Aqui posaré un exemple que no será del preciós plomatge del au del paradís, cisne, ni paó real, ni tampoc de la bellesa y soltura dels ausellets, sino d'un animal petit y més repugnant que bell. Es l'ascarabat. Aquest, tan vist moltes vegades fent un treball penós, que consisteix en trasportar una bolla d'un punt a l'altre, essent objecte de despreci per un, y de befa y riure pels altres per considerarló d'una missió sumament baixa, heu de saber que té un fi molt alevat, un fi a n-el parèixer sabi; però com la sabiduria ab éll no pot existir, fácil es de comprendre qual es son Director d'aquests instintius actes.

L'ascarabat, que tal nom repugna pronunciar, compon dels fems mitx fermentats una bolla qu'a n-el seu interior ha depositat els ous que han de reproduir-lo, los quals van enre-

voltats d'una sustància que serveix de aliment a la seva descendència seguidament de haver nascuda.

Aquella bolla es passada pels camins y carreres per l'ascarabat fins que logra colocalo a un punt calent. Aqueix calor unit a n-el que li dona el fems de la bolla es suficient per néixer els ous. D'aquesta manera se ha d'arreglar aquest animalet per reproduirse, tota vegada que es de sanc freda, no subceint així ab un animal de ploma que, com es de sanc calenta, pot couarlos sense servirse del gran artificio del ascarabat. Qualsevol sia que haja observat coses tant grans ab un animal tan petit y no veu l'existència de Deu, ha d'esser ben curt de vista.

Adamés: si esteném la bona mirada a una carrera de formigues veurém que unes van y altres venen per no perdre'l camí, fentse ab ses antenes una escomesa que indica la pau del seu orde y normalitat de coses ab l'empresa comensada per elles aquell dia.

Igualment porem mirá a un buc d'abelles y observarem que tal habitació no té més que una abertura per una part, y veurém qu'aqueix animalets destinen una estona cada dia a fer un moviment d'ales en forma de molinet a fi de renovar l'ayre del buc y fervorizar l'higiene, lo que no faríen si'l buc tenia obertures oposades. Si algun animal estrany les va a molestar té la mort segura, essent després retirada per evitar la mala olor que's sentiria després de mort; y si es gròs y les forces no son suficients per ferli l'enterró, lo ambatumen d'un visc especial a fi de que quedi tancat armeticament, lo qual representa un instint tant sabi com admirable. Igualment admirable es la distancia que recorren per anar a cercar mel; la obediencia a la reina; el castic de aspulsió y mort a la grandula, y moltes altres particularitats que cansarien si les hagués d'esplicar.

Aquestes mirades son petites pels ulls corporals; però grans pels de la intel·ligència ab les quals sempre hauríem de mirar. Ab élls veuríem ab tota claretat l'existència de Deu, y moltes altres coses grans com son: bellesa

a n-el treball, hermosura a les persones lletges, lletjura a les persones belles; com grandesa a les petites y patitesa a les grans; ciencia ab los callats e ignorància ab los xarraynes, amics dolents entre'ls halagadors y bons entre'ls retrets. Mentres que'n les petites mirades corporals no veim moltes vegades ni obra de Deu per cap banda, ni més hermosura personal que la d'un cos ben engalanat.

Pensant se veu a Deu ab tota la seva majestuositat y grandesa.

Se veuen a sí meteixos ab lo seu propi valor.

Pensant se veu hermosura ab les persones qu'ostenten el vestit del treball, y lletjura ab los que s'empagaiexen de partenèixer a son corresponent gremi, consentint desfrassarse de senyor.

Mirém, per tant, les coses ab los ulls de la intel·ligència y veurém com aquesta es la bona mirada.

MIQUEL RIUTORT.

DE CAN CATIU AQUÍ, DE CAN CATIU ALLÀ.

(Improvisació llegida a la Velada celebrada diumenge 17 Novembre a r.-els Obrers Catòlics.)

*Qui á n-el mon viu
es per temps breu,
però li sab molt de greu
anarsen á Can Catiu (*)*

*Mos dona s'any
hivern y estiu,
dies de trabays y dany
y dies de profit y bon empriu;
y cels boirosos,
ennigulats,
y llamps y trons espantosos
y horroroses tempestats.*

*El cos sofreix
ab so trabay;*

(*) Nom que vulgarment se dona a n-el Cementeri d'Inca.

y la tendre il·lússió se desvaneix
y lo que desitjam no arriba may.

Això es el viure
llis, net y clà:
ben poques vegades riure
y moltes, moltes plorá.

Però, germans,
aquest descans
de Can Catiu
¿que será estat?
¡la llibertat,
la fê mos diu!
Rompre cadènès
d'espines plenes;
tancá la porta
de vida morta
y obri el palau
de dolça pau!
¡La vida viva!
¡la vida certa!
¡lo sol ditxós
d'un dia hermós
may acabat
y sempre nou
d'un etern riure!

De Can Catiu
mes enllá, es viure;
¡jell mos ha dat
la llibertat!!

ANTONI M.ª PEÑA.

17 Novembre 1907.

DOS OBRERS: EN PERE Y EN JOAN (Cuadret)

Portal per portal d'un carreró estret, hey vivian en Pere y en Joan. En Pere era un home a l'antiga; y *modernista* era en Joan. En Pere anava resignat a la feina, en Joan malahia el trabay. En Pere, el vespre, resava'l rošari y enviava a escola els infants: en Joan flectomava, atupava sa dona y ensenyava males doctrines a n-els seus fiys. En Pere, *en nom del Pare, del Fill*, després de sopat anava a gèure y dormia com un pexet, tot tranquil; en Joan sopava á la taverna de romyanissat y xerava pels colsos contra els homos y contra Deu, y l'endemá, a sa feina, de sa ma licaya el martell, y el mestre se queixava, y éll li escoblatjava sobre es drets de l'home lluire y re' reya es petroleo y la dinamita y totes les armes desde 'l punyal fins a n-el trabuch.

En Pere, manéstral que sabia ont tenia la ma drete, feya vint anys que llambroxava demunt un mateix banch, y es mestre l'estimava com un fiy; en Joan era un fadri de *pan fonteta* y per quèstió de feina no poria trobá un forat may: per axó, porque era un *bayna*, predicava sempre contra l'*ofressió* social, y en vení folgues, ell duya la bandera, y devant devant s'es gargamellava donant ¡vivas! a l'aigordent libre, y ¡mueras! a n-el trabay que fá esclaus.

En Pere era soci deis Obrers Catolichs, ahont es permès a una riaya bé y honestament, ahont se llegeix y s'estodia y s'ensenyava a viure cristianament; en Joan se metáva les puses per dins el club "El Barrobi", ahont, entré altres coses, se mana renegar de Deu.

En Pere era tot un home de ca-seua; y la Presó era casi sempre can Joan.

Ca'n Pere era un niuet d'amor, ca'n Joan, una llogiguera de marts.

La dona d'en Pere era reina; esclava la dona d'en Joan. Els infants d'en Pere li besaven les mans els fills d'en Joan li feyen ofertes de puny, quant li passavan per devant.

Els fills d'en Pere li assistian y lo consolavan en veurerlo malalt; es d'en Joan l'arruxavan cap á l'Hospital.

En Pere, creyent, en ses desgracies, ab el Bon Jesús trobava consol; en Joan, incrèdu roegava la cadena com un cá, y les s'espessava tot sol.

Les bones doctrinas escampades per dins ca 'n Pere feyen d'aquella casa un bé de Deu la mala llevar sembrada p'en Joan dinsca-seva la feyen un infern.

Un diumenge demeti sortint en Pere de l'Iglesia, troba que sortia d'una taverna en Joan plegats s'en anaren fins que cascún prengué es seu portal; sent una escabussetjada en Pere, li essemble que es a ca'n Joan; corre en Pere y troba en Joan tombat en terra ab sa ma a n'el pit qui brollava sanch. ¿Qui t'ha ferit, Joan? digué en Pere; y en Joan, mastegant les paraules, respongué a n-en Pere: aquell mal infant.—No, contestá rebent es fill qui encare tenia la pistola en ses mans;—no, mestre Pere, no he estat jo qu'he mort aquest homo, sinó les teorías que éll mateix m'ha ensenyat sinó que diga éll si pot encare: ¿Qu'es l'homo segons éll deya, no es més q'un animal... que feriau vos, mestre Pere, ab una bistia vey plena de nafres y que per pitjormossegás y tirás coses? Li abordariau es canó de l'escopeta, y la duriau a n-el carnatje.

Mestre Pere s'acosta á mestre Joan qui ja acabava s'alê y li diu: Joan, ten cofianza en la misericordia de Deu... Si creus en Deu, demanalí perdó, Joan! ¿Hey creus en Deu? En Joan colant sa vida, diu: So...m U...n des... di...xat...

La guardia civil s'enterá d'el crim, y posá les mans demunt l'assessi.—¡Qu'has fet, mal fiy! li diu.

—Som fiy de mon pare.

Mestre Pere, retiratse a ca-seva, baix baix deya:

—Te rahó aquest desgraciad: *«de tals pares tals fills.»* ¡els tets essemblen a les olles!!

Y jo dich a tots els qui m'hajan escoltat *si sembrau vents, cohireu tempestats.*

BERNAT BATLE

LLISTA DE COMEDIES DOLENTES.

Ja fá alguns anys que per Amèrica, Inglaterra y Estats Unints s'están establint societats quantre 'ls intolerables abusos y torpeses del teatre. Fins en la corrompuda Fransa are se funden teatres especials pera la representació unicament d'obres morals y decents; y pareix qu'ha causada molta sorpresa al veure a ne Gabriela Bèjane, la qui interpretá *La Parisiene*, a n-el cap d'aqueixa saludable reacció a favor del bon gust, del art y del bé.

En Espaya, s'ha treballat molt poc ab aqueix sentit, però no faltan exemplars dignes de tenir, lo que no tenen, molts de imitadors. Recordám que a Barcelona un catòlic té arrendat el teatre Principal ab el fi de que no s'hi do-

nin representacions dolentes; y s'ha fundat a n'aquella ciutat un cinematògraf catòlic de bon gust, per quantre avansar a n-els que hi puga avarhi que exhibeixen películes immorals. Això, diguen lo que vulguen els qui no més volen que 'ls catòlics mos posem en nostres devocions, es d'un sentit cristiá altament práctic, qu'es llástima que no tengui molts de seguidors dins totes les empreses d'aquest estil sien no o artístiques.

CA-NOSTRA, volguent contribuir a la moralidad de teatre, y no tenguent avuy altre medi a la má, ha cregut convenient reproduir a continuació la taula de les comedies dolentes que publicá *El Iris de Paz*, famosa revista dirigida pels Missioners del Inmaculat Cor de María, quina autoritat moral per noltros val molt:

»Los Africanistas, El Abuelo, Agua, azucarillos y aguardiente, Aires de fuera, ¡Al agua, patos! El Alcalde interino, La alegría de la huerta, Alma y vida, Amanti, Las Amapolas, Amor ce amar, Andrónica, El año pasado por agua, Los aparecidos, Los apasionados, La Arlesiana, Aurora, En automóvil, El Azahar de la boda, El Baño de Fátima, El Barquillero, Bárbara, Los Baturros, La bien plantá, Blanca ó negra, Los Botrachos, Las Bravias, La Buena sombra, Los Buenos mozos, Bumbum, El Cabo primero, Cambios siderales, Campanadas, La Canción de la Lola, Caramelo, Carlos II. el Hechizado, Caridad, Caretas políticas, La Casa de Baños, Un Casamiento provisional, Celestina, ó tragicomedia de Calixto y Melibea, La Caza del Oso, Cazar en vedado, Certamen nacional, La Ciclón, El coche correo, El famoso Colirón, Los Cocineros, La Coronela, La Corria de toros, El Corral, La cruz blanca, Cuadros disolventes, Cuerno de oro, El cura del regimiento, El curita, La Czarina, El Chaleco blanco, Charivari, La Chavala, El Chato del Colmenar, La casa de Muñecas, La Dama de las Camelias, Los Descamisados. La Desequilibrada, El Diablo predicador, Los Dineros del Sacristán, La Diva, La Divisa, Divorciémonos, Las doce y media y sereno, Don Gil de las calzas verdes, Don Juan de Austria, Doloritas, Doña Mencía, Doña Perfecta, Dos fanatismos, El Duo de la africana, Electra, El Emir, Enigma, La Enseñanza libre, Erial, La Escalinata del trono, Estigma, La Favorita, La Fiesta de San Antón, Figurines, Los Flamencos, El Gaitero, Ganelón, El General, El Género infimo, La Generosa, Los Granujas, El Gran Colodión, La Gobernadora, Las Grandes cortesanias, El Gran Galeoto, La Granvía, La Guitarra, La Guardia amarilla, Hampa dorada. El Hombrecito, Las Hormigas rojas, La Huelga, Los Hugonotés, El Húsar, La India, Instantáneas, Los Inútiles, El Sr. Joaquín, Juan José, Don Juan de Marona, Ki-ki-riki, La Castellana, La Leyenda del Monge, Los Lobos Marinos, Lola Montes, Lucrecia Borgia, La Luz verde, La macarena, Malas herencias, Mancha que limpia, Manfredo, La Marcha de Cádiz, María de los Angeles, María Teresa, Margarita de Borgoña, Mari-Juana, La Marusiña, La Mascota, Los Misterios de París, Los Misterios de Bastidores, El Monagillo de las Sagesas, El Morrongo, La Moza del Cura, La

Mujer de Loth, El mundo comedia es, La Muñeca, La Musa, La Niña Loca, Niña Pancha, La noche del 31, La noche de S. Bartolomé, La noche del Sábado, El Nudo gordiano, Oro, plata, cobre, nada, La Ortografía, La obra de la temporada, El Pachá, El Padrino del nene, La Pasionaria, La Pecadora, Pepa la frescachona, Pepe Gallardo, Los perros del monte, San Bernardo, La Historia de un Pirotro, Plantas y Flores, Plus ultra, Pluma y lápiz, Polichinela, El Polo Norte, Los Presupuestos de V. Ilapierde, Punto filipino, El Puñao de Rosas, El Pastor, El Ramito de flores, El Ranchero, Rébello, El Rey monje, El Respetable público, La Restauración, Resurrección, La Resurrección de un hombre, La Revista, La Revoltosa, El Rey de la Alpujarra, San Juan de Luz, Segunda Celestina, ó los amores del caballero Felides, Salvador ó los mohicanos de París, La de San Quintín, El Santo de la Isidra, Los Secuestradores, El Señor Luis el tumbón ó despacho de huevos frescos, Los dos Sindicatos, El sueño de la Bella de Belen, El tambor de Granaderos, La tempranica, Don Juan Tenorio, Las tentaciones de San Antonio, Teresa, El Terrible Nicolás, El Tonto de Capiroite, Toros de puntas, Los Tres galanes, El Traje de luces, La Traviata, El Travieso, El Tren de los maridos, El Último chulo, La una y la otra, Varietés, La Venalidad, La Ventana de su abuelo, La Verbena de la Paloma, La Viejecita, Los dos Virreyes, La Visita de Bodas, Dumas, La Visión de Fray Martín, La Vocación, La Vuelta del vivero, El Wals, Los Zapateros.»

* *

Paginada la segona plana, lletgimi qu'el públic sensat que sol acudir a n-el teatre principal de Barcelona, ha protestat aquesta setmana d'una representació que s'hi donava que tenia molt que dir en quant a moralitat.

De la protesta se'n ha tret ferse públic qu'En Graner, a n-a qui nos referiem a n-els comentari de present insertació, ja no es l'empresari, que aquell coliseu no vol seguir la tradició de la passada temporada y que part del públic no val al badocar.

Escapulons

DE MALLORCA.

—Les noves qu'arriben del poble d'Artá són desconsoladores. Una aigüda torrencial cayguda la matinada dia 20 inundá la part baixa de la població y les terres dels *comellars*, arribant l'altura de l'aigua a un metre, dos y a punts fins al primer pis de les cases. No hi ha hagut desgracies personals, gracies a Deu, però les pèrdues materials són incalculables per are. Les corrents s'en han duit mobles, concert de menjar, animals, ponts, parets y com es natural, també, heurá palades les terres d'aquelles encontrades.

Pareix que ja s'havien negades altres voltes aquelles barrades y que si se donava sortida a l'aigua en les seves corresponents torrenteres, se poria remediar molt el mal; però allà, com en moltes bandes, el favoritisme particular ha merescut, fins are, més atenció

del caciquisme y dels homos de la Sala, que'l bé general del poble.

¡Quant necessari es, qu'els homos de canostra, sortiguem a la palestra per salvar els interesos del poble y les seves creencies religioses!

Per lo que respecte a les inundacions d'Artá, posám les columnes de CA-NOSTRA a la disposició de qualsevol iniciativa qu'es vulga prendre en favor dels damnificats

—Els obrers que treballen a n-el ferro-carril de Palma-Soller se declararen en vaga pacifica al comensament de la setmana. Dificil es dir de quina part está la raó no havent estudiat les causes, però si que es fácil de coletgir qu'el obrer que es vengut del continent per treballar aqui, y té que redolar per hostals, donar a fer net sa roba, cosir esborancs & y enviar, com es just, caudals per sostenir la seva familia, per forsa el seu jornal té qu'esser crescut, sinó se vol faltar al dret que té l'homo de güanyarse la vida.

Noves d'Inca

Convidats per el Sr. President del Circol d'obers catòlics, assistirem a la festa que diumenge se celebrá en honra de la sagrada familia, Patrona d'aquella societat.

La festa d'iglesia consistí en comunió general pels socis y alumnes de l'escola noturna que fonc molt concorreguda dels meteixos; y en l'Ofici major, a quin ofertori predicá Mossen Joan Negre, presentant a la Sagrada Familia, com a model de la familia cristiana.

El vespre se doná una velada a n-el principal saló de la casa social, que's presentá endiumenjât de lo millor.

Mossen Domingo Alzina, en la seva conferència, mos fe veure que l'alegría y lo divertiment innocent no estaven barallats en la Religió, y la tranquilitat que té l'homo de consciència pura.

Recitades dues composicions pel Sr. Durán, D. Joan Estrany; lletgí molt bé el treball que Mossen Bernat Batle havia remés y que publicám a n-el present nombre.

D. Antoni Gelabert, entusiasma el public en la seva composició *Avant*, dedicada al Circol. D. Miquel Riutort, cridá l'atenció en les curiositats que conté l'article que insertám a primera plana. D. Miquel Ferrá, ens trasportá al cel de la poesia en les seves delicades composicions. Y D. Antoni Peña, fa fer riure innocentament en les composicions de son benvolgut Pare, de dolça memoria, y prou que nos agradá l'improvisació que fa fer demunt el pseudònim de nostro cementerí.

La conferència final, de Mossen Negre, versá sobre 'ls inimics que té l'obrer y les ventatjes que troba dins les societats catòliques. Agradá ferm.

Assaborirem també hermoses áries que cantá el Sr. Cav. Pellerano, una pessa de piano a quatre mans, y una de piano y armonium en la justesa que saben ferhó Mossen Mora y el Sr. Rotger, y alguns himnes cantats per un chor de nins.

Es per demés dir que foren aplaudits, ab for-

sa de picamens de mans, tots els seyors que contribuiren a tant hermosa vetlada, que tancá el Sr. Arxiprest, donant les gracies en nom de la societat a los qui havien honrada la festa en los seus treballs.

—○—

Després de brillants exámens es vengut D. Antoni Amer Sastre, fill d'aqueixa ciutat, que acaba de obtenir la llicenciatura en Dret.

Lo felicitam.

—○—

Demá, com a dia final dels ecsercissis que practica la Congregació de filles de Maria; celebrará la festa de sos Patrons: Sant Joseph; Santa Teresa y Sant Lluís.

Durant la setmana el Pare Salvá ha tenguda bastanta concurrència qu'ha escoltada en religiós reculliment les seves plátiques.

PUBLICACIONES REBUDES

L'Art del Pagés:

Publicació quinzenal destinada a la Propaganda de la Agricultura práctica.

Revista de la Cámara Agrícola Balear:

Se publica dues vegades cada mes baix la direcció de D. Joseph Monlau.

El Puigmal:

Setmanari portaveu del Centre Autonomista de Ripoll.

Solidaridad Católica:

Órga de la congregació Mariana de seglars catòlics de Palma y demés associacions adherides a la solidaritat catòlica de Mallorca.

N'Eloy:

Setmanari bilingüe. Ve a satirisar casi dignament.

La Veu de la Comarca:

Quinzenari Regionalista. Quin contengut fa plorerá per los detalls que dú de l'inundació de Tortosa, població aont se publica.

La Cosia de Llevant:

Periòdic defensor dels interesos en general d'aquella comarca de Catalunya y de cada un dels seus pobles en particular.

Bolletí comercial

Ab motiu del mal temps que's presentava; encare que no ploqué, dijous vengé molt poca gent a nostro mereat. Els porcs grassos no tengueren demanda y els de poc pes anaren a un ull.

Preus que retgiren:

			pesetes:
Bessó.	el quintá	a	87'50.
Blat.	la cortera	a	16'50.
Xeixa.	id.	a	17'00.
Ordi mallorquí.	id.	a	10'50.
Ordi foraster.	id.	a	09'57.
Sivada.	id.	a	09'00.
Ídem forastera.	id.	a	07'00.
Faves cuitores.	id.	a	19'00.
Ídem ordinaries.	id.	a	16'50.
Ídem pel bestia.	id.	a	16'00.
Blat de les Indies.	id.	a	12'00.
Ciurons.	id.	a	20'00.
Fesols.	id.	a	30'00.
Monjetes de confit.	id.	a	50'00.
Ídem blanques.	id.	a	30'00.
Porcs grassos.	l'afrova	10,50 a	12'00.
Patates.	id.	a	00'75.
Figues seques	el quintá	a	18'00.
Saíra.	s'unat	a	02'75.
Garroves	el quintá	a	03'00.

A UN PRESUMPTUÓS

(sonet aritmètic)

Te pensas ser més sabi que ning—1
y això de que t'alabis fá enfa—2,
un noy ben educat y pia—2
deu ser humil, sencill, hò y oport—1.

A vint anys pots teni'l cervell mad—1,
se un homo, vaja. No parlar ver—2,
que un, mal parlant, s'anula, va a re—2
y molt a mi'm doldria ho fessis t—1.

Volguent ser presumit porta enre—9;
si mos consells observas, Ama—10,
compta ab aquest amich modest y—9,
molt llanut, però honrat y que res—10.
Guardet sempre una poma per la—7
y no t'enfadis pas per aqueix ver—7.

ERNEST LAMMAIS.

LO PASTOR.

Salici solia tocar
el fluviol tot lo dia
y la guarda que l'oia
dexava de pasturar.
Millor seria espenyar
la fiauta a n-en Salici;
puis si dona perjudici
en lioc de utilitat
la major habilitat
no es virtut sino vici.

Traducció d'en Samaniego.

EPIGRAMA

A una farmacia de fora
va demanar un seyó
esprit de... contradició,
y el potecari a l'hora
va fer sortir la senyora.

Entreteniments.

Solucions dels pasa-temps del número sis:

Tarjeta.—Santa María la Major.

Xarades.—1.ª En que té corona; 2.ª en que
té espines; 3.ª en que té fulles; 4.ª en que té
columnes.Triángul.—Coloma, Colom, coló, col, có, c.
Endevinaya.—Els ulls.

TARJETA.

LLUCA PUJOL NOYA.

En las lletres d'aquesta tarjeta compondre
el nom y llinatge d'un mallorquí, distingit
autor dramàtic.

OYAMA.

XARADES.

1.ª Me *prima* veurás
qu'en Noé ja vivia,
segona cada dia
a valer menjarás,
y *tercia* el vestit
convé sempre dugues,
y del TOT may fujes
que n'es poble ric.

2.ª *Prima* amb aguiats,
segona un article,
y TOT fan molt rica
cuiners renombrats.

CASA-BLANCA.

FUGA DE CONSONANTS.

.a.a.i.a, .o. .e.á.
.a.o.a .e .a .o..e.a,
.i .a.. .e. u.a .e..e.a
'a.y.o .o .'.e. .o.a.á.?

SEMBLANSES.

1.ª ¿En que se samble un astraté amb un
molí de vent?2.ª ¿Y un molí de vent amb un barco?3.ª ¿Y un barco amb una caixa?4.ª ¿Y una caixa en la mar?

INTRÍNGULIS.

Cercar es nom d'un homo molt sabi, al
qual nom, llevant una lletra; don es siguients
resultats:

1. Llinatge mallorquí.
2. Lloc per reunions.
3. Cosa per aguiats.
4. Article gramatical.
5. Una consonant.

KARBÍN.

ENDEVINAYA.

En cerquen en bon matí
sens que jo m'haja perdut,
en tanquen com un paruc
y de rabi en fan morí.

L'AMO'N RAFEL.

Suplicám qu'es fassi corre aquesta publi-
cació entre amics y coneguts a fi que tothom
s'aprofit de la seva lectura.

Varietat de comedies infanzils, cuentos mo-
als, videtes de Sants en trobaran a balque-
na a la Llibreria La Bona Causa, Mallorca,
1, Inca.

LLIBRERIA LA BONA CAUSA

den Miquel Durán.

PROPAGANDA CATÓLICA.

CENTRE DE SUSCRIPCIONS.

Material de 1.ª ensenyansa.—Objectes d'escriptori.—Enquadernacions.—Impresos y
encàrrecs per les principals llibrerías d'Espanya.—Carrer de Mallorca, 1,—INCA.

ALMACENES: SAN JOSÉ.

BRONDO—esquina—BORNE,
PALMA.

NOVEDADES PARA SRA. Y CABALLERO,

SASTRERÍA CAMISERÍA,

PAÑERÍA GÉNEROS DE PUNTO,

GÉNEROS BLANCOS Y PAÑOLERÍA.

LA CASA QUE VENDE MÁS BARATO.

PRECIO FIJO.

HERRERÍA, CERRAJERÍA.

CARRUAJES DE LUJO Y TRANSPORTE,

COCINAS ECONÓMICAS.

ANTONIO PUJADAS

Calle de Dueta, 25, INCA.

EN LA FUSTERIA D'EN

Miquel Ferragut

se fabrica tota classe de mobles desde els
més econòmics fins a n-els de més valor
però tots se fan en gust artístic.

CONSTRUCCIÓ EN OBRES Y EDIFICIS.

Carrer de Mallorca, 54, INCA.

EL ARTE

PINTURA Y FOTOGRAFÍA
D'EN

Bartomeu Payeras.

ESPECIALITAT EN AMPLIACIONES.

Carrer de San Bartomeu, 15. INCA.

REDUCCIO DEL 4 PER 100.
PER NICOLAU ROIG, FLAQUER.
Se ven: Mallorca, 1 INCA.

Ca-nostra

SETMANARI D'INCA EN MALLORQUÍ.

Son ideal es fer obra d'educació y cultura,
mantenir les costums y tradicions mallorqui-
nes de bona rel, sens que li fassin agrura les
idees y coses modernistes mentres vagin ret-
gides pel sentit comú y la sana moral.

Publicará, en estil popular, articles sociò-
lecs, poesies, historietes y treballs humoris-
tics: ab qui poren passar belles estones d'es-
pansió casolana.

Preu de suscripció

Un trimestre una pesseta per tot Espanya
y doble a l'extranger.

Els pobres y obrers que nos ho demanin
tendrán la suscripció per 20 céntims mensuals,
2'40 l'any; però no tendrán dret a n-els re-
galets que farem a los damés suscriptors.

A les congregacions, societats catòliques
y demés persones que, desitjoses de fer pro-
paganda, volguessen una regular cantitat de
exemplars, a preus convencionals.

Redacció, administració e imprenta: carrer
de Mallorca, 1, Inca.